

XIX NAISSUS GUITAR FESTIVAL

PROMOCIJA debi albuma gitarskog dua
Slobodan Milivojević i Vuk Dragičević
CD RÊVERIE

petak 22.maj 2026.g. Niš / 18.00 č

KIP Fakulteta umetnosti, Knjaževačka 2a

naissus guitar

Reverie (Reverie) представља први албум гитарског дуа, истакнутих српских гитариста Слободана Миливојевића и Вука Драгичевића. Диск садржи дела француских композитора из доба бараока и импресионизма, која нису оригинално писана за гитарски дуо. Албум отвара композиција *Reverie (Rêverie)* Клода Дебисија, оригинално писана за клавир. Следи прва свита из друге књиге Жан Филип Рамоа оригинално писана за чембало, а завршна композиција је *Павана за преминулу принцезу (Pavane pour une infante défunte)* Мориса Равела, оригинално писана за клавир.

Reverie је једно од најпопуларнијих дела за соло клавир Клода Дебисија. Иако је дело компоновано на самим почетцима композиторове каријере, течност мелодијског кретања, као и сањиво истраживање текстура и хармонија наговештавају окосницу Дебисијевог стила који ће се у потпуности остварити у његовим зрелим композицијама.

Свите за чембало француског барокног композитора Жан Филип Рамоа због својих техничких и естетских особености ретко се изводе на другим инструментима. Рамоова музика није сасвим непозната гитаристима, али се у обично изводе појединачни ставови из свита, које се ретко свирају у целини. *Свита (RCT 5, 1726/1727)*, садржи велики број ставова, од оних уобичајених за барокну свиту (алеманда, куранта, сарабанда), преко неких са програмским насловима (Три руке, Фанфарице, Триумфат), до вишеструко аугментираних као што је гавота са шест дублова.

Павана за преминулу принцезу је комад који је Морис Равел компоновао као наруџбину 1899. године за соло клавир, али је пуну популарност доживео тек 1910. године, када га је Равел лично приредио за симфонијски оркестар. Одабрао је наслов, јер му је пријала звучност француских речи („*infante-defunte*“), иако дело није замишљено као погребна тужбалица за дете. Уместо тога, Равел се надао да ће својом музиком дочарати сцену Веласкезове слике на којој млада шпанска принцеза ужива у овом величанственом плесу.

Српски гитариста Слободан Миливојевић рођен је у Книну 1980. године. Дипломирао је класичну гитару са највишом оценом на Факултету музичке уметности у Београду у класи професора Срђана Тошића. Добивши пуну стипендију Индијана Универзитета у Блумингтону (Indiana University, Bloomington, Indiana, USA) Миливојевић завршава гитаристички програм највишег степена постдипломске концертне праксе, престижну Артист диплому, радећи са светски познатим гитаристом Ернестом Битетијем и једним од највећих стручњака за рану музику, лаутистом Најцелом Нортон. Докторске уметничке студије Миливојевић завршава 2015. године на Факултету музичке уметности у Београду под менторством професора Срђана Тошића. Победник је десетог Латино-америчког такмичења одржаног у Блумингтону, САД (Competition in the Performance of Music from Spain and Latin America 2007); исте године осваја прву награду и на такмичењу *Indianapolis Musicale* у Индијанаполису, САД. Његов први албум под називим ***Од шора до танга*** појавио се 2017. године у издању Војвођанске асоцијације класичних гитариста. Албум садржи дела латино-америчких композитора оригинално написана за гитару, а инспирисана латино-америчким популарним музичким формама. Концертну активност Миливојевић је започео на студијама, учествујући на концертима у организацији Факултета музичких уметности у Београду, да би је касније наставио мноштвом солистичких и камерних концерата широм Србије и у иностранству (Босна и Херцеговина, Црна Гора, Северна Македонија, САД, Норвешка). Као

извођач-предавач и члан жирија редовно учествује на најзначајнијим фестивалима гитаре у земљи и региону. Члан је Удружења музичких уметника Србије. Предаје гитару на Факултету уметности у Нишу у звању ванредног професора.

Вук Драгичевић је рођен 1996. године у Новом Саду. Завршио је нижу и средњу музичку школу Јосип Славенски у Београду, у класи професора Слободана Миливојевића. Током школовања је освајао награде на државним и међународним такмичењима. Основне и мастер академске студије завршио је у класи професора Срђана Тошића, на Факултету музичке уметности у Београду.

Драгичевић редовно наступа на концертима у Србији и региону. Био је део међународног пројекта *Eurostrings* за 2021. годину.

Тренутно је активан као солиста, али и као члан неколико ансамбала (гитарска дуа, гитарски квартет и дуо гитара/флаута).

Један од њему најдражих наступа јесте изведба Концерта за Аранхуез од Х. Родрига (*Concierto de Aranjuez, J. Rodrigo*), са симфонијским оркестром РТС-а, у финалу међународног такмичења Музичке омладине, у Београду (2018), на којем је освојио III награду.

Асоцијација гитариста Војводине издала је 2022. године збирку *Свите за две гитаре*, у којој се налазе две свите за чембало барокног композитора Ж. Ф. Рамоа које је Вук Драгичевић транскрибовао за две гитаре.

Члан је Београдског гитарског друштва (Belgrade Guitar District).